

Publicerad 2024-02-12 11:37 av Spiken

I havets hjärta

I havets hjärta är jag svag, en droppe i dess själlösa vatten
Blötbelagd och frusen, en själ som oavbrutet vandrar
Jag är varken ljuset eller slutet i tunneln, helt förvirrad
Känner mig borttappade, men ändå en i mängden
Vet inte vad jag vill när jag vill det
Bara små droppar i havets mörka vatten

Mitt hjärta det slår men utan mening och vilja
Varje dag blir till ett måste, jag finner inte ro i situationen
Min kropp är ett tempel från förr, övergiven i svåra tider
Jag saknar orken, styrkan till att söka sanningen
Finna svaren på alla frågor som aldrig tar slut
Jag känner mig tom, men ändå full i ett hav

Där mitt lilla hjärta slår stort för framtiden
Men som ändå aldrig ser längre än näsan räcker
Står jag här med tomma händer, ensam i mitt pittoreska liv
Jag är en ande i en magisk värld, men realist här i min misär
Det tär på mig, alla mina besvär, när jag grubblar över inget
Kan inte tygla känslorna, allting är svårt och bara blå

Men min mage säger mig att det löser sig, det ordnar sig
Din hjärna kokar över ibland, men ta ett steg tillbaka
Andas och se helheten, du har för bråttom ibland
Jag reser mig upp, skådar pappret framför mina ögon
Dess ord, dess gåta, är en rebus för mitt inre
Står mina svar på pappret från förr, eller är detta nutidens dåtid

I havets hjärta är jag blott en droppe i vattnet det grå
Mitt eländiga liv präntas ner, ord för ord, det blir till historia
Jag är varken ljuset eller slutet i tunneln
Endast det brunna hoppet inom mig, håller mig starkt vid liv
Tills den dag då mina känslor kallnar, och helvetet fryser till is

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Spiken med Poeter.se id #62057 innehar upphovsrätten